

54. Dr. Hős Géza

Ige és imádság

LEVÉLMISSZIÓS Füzetek

No.: 54. Dr. Hős Géza – Ige és imádság

Fundamenta Evangélium Alapítvány

Hargita Árpádné: +36 1 2917330

Mire adatott az imádság?

Jézus mondja: "és amikor imádkozol ne légy olyan mint a képmutatók, akik gyülekezetekben az utcán szegletein fennállva szeretnek imádkozni, hogy lássák őket az emberek. Bizony mondom néktek elvették jutalmukat. Te pedig amikor imádkozol menj be a te belső szobádba és ajtódat bezárva imádkozzál a te Atyádhoz, aki titkon van, és a te Atyád, aki titkon néz megfizet néked nyilván. És mikor imádkoztok ne legyetek sok beszédűek mint a pogányok, akik azt gondolják, hogy az ő sok beszédükért hallgattatnak meg. Ne legyetek hát ezekhez hasonlók, mert jól tudja a ti Atyátok mire van szükségetek, mielőtt kérnétek Tőle." Máté 6:5-8

Örökkévaló Isten! Irgalmas Édesatyánk! Hálaadással állunk meg színed előtt és megköszönjük a lehetőséget, hogy eléd állhatunk, hogy kiönthetjük előtted szívünket, hogy hálát adhatunk mind azért, ami tettél velünk azt elmúlt időben. A te megtartó kegyelmedért, hűséges szeretetedért, amellyel vigyáztál ránk, gyógyítottál, őriztél, megmentettél bajjunktól, és veszedelmektől, amellyel felénk fordultál és tápláltál minket hozzád illő eledellel, és amellyel napról-napra elkészítetted számunkra a mi otthonunkban a te Igédet és a te beszédedet. Különösen köszönjük azt, hogy adtál lehetőséget hozzád fordulni, imádkozni, eléd állni, elvenni az áldásaidat, erődet, hogy végezhessük a mi keresztyén feladatunkat és munkánkat. Hálát adunk mindazért amit te adtál és a te irgalmas bocsánatodat kérjük mindazért, amit mi adtunk néked, a mi hűtlenségünkért, a mi feledé-kenységünkért, azért hogy belevetettük magunkat sokszor ennek az életnek a forgatagába és nem könyörögtünk hozzád, nem fordultunk hozzád, nem kértünk tőled vezetést az életünk minden pontján. Bocsáss meg nekünk mindazért, amit mi tettünk és mi mulasztottunk és könyörgünk, hogy most a te Szentlelkeddel pótolj ki a mi hiányosságainkat, nyitsd meg a te igédnek az ajtaját és szólj hozzánk. Szentlelked által tedd élővé és hatóvá a te beszédedet. Ámen.

"És történt, hogy amikor Jézus imádkozott egy helyen, minekutána elvégezte mondta neki egy az ő tanítványai közül: Uram taníts minket imádkozni." Luk 11:1

Tudományos, műszaki folyóiratokban időnként érdekes cikket lehet olvasni arról, hogy a fejlett államokban óriási rádióteleszkópokat építettek, és ezekből rádiójeleket sugároznak a világűrbe, azzal a feltételezéssel, abban a reményben, hogy távoli galaxisokon értelmes, intelligens lények élnek, akik ezeket az adásokat felfogják és előbb-utóbb válaszolni fognak rá. Ezen az úton próbálnak ezekkel a távoli intelligens lényekkel kapcsolatba kerülni, kapcsolatot kiépíteni.

Ez a gondolat jutott eszembe, és arra gondoltam, hogy milyen csodálatos az örökkévaló Isten, ez a távoli csodálatos lény, akivel a kapcsolat kiépítéshez nincs szükség arra, hogy rádióteleszkópokat építsünk, mert ő maga az ő szeretetével adott **két nagyon drága és nagyon egyszerű eszközt**, hogy kapcsolatba léphessünk vele.

- Adta az **imádság** drága ajándékát, amellyel mi megszólíthatjuk őt.
- Adta az ő **Igéjét**, amellyel válaszol imádságunkra, sőt megelőzi az imádságunkat és megszólít bennünket.

Beleépítette minden emberi szívbe azt a sejtést, azt a vágyakozást, hogy **Ő van, hogy Ő élő Isten és vele közvetlen kapcsolatba lehet kerülni**, - bár a költő azt mondja róla: *"Isten, kit a bölcs lángesze fel nem ér, csak titkon érző keble óhajtvá sejt"*, Isten nem marad titokzatos távoli galaxisokon élő lény, hanem **az imádságon keresztül megszólítható, közel jön hozzánk és megszólít bennünket az ő Igéjében**. Mert az imádság nem más, mint a lényünknek, a szívünknek az Istennel való beszélgetése, kom-munikációja, az Istennel való közvetlen kap-csolata.

Olyan az imádság, - ha szabad egy hasonlatotl élni - mint amilyen 30-40 évvel ezelőtt a bűvárok munkája volt. Ma már más a bűvárok technológiája, technikai felszereltsége. Ma már önálló oxigén palackkal szállnak le a tenger mélyébe. De valamikor, amikor a bűvár munka elkezdődött, tengei hajókról hatalmas sodrony köteleken engedték le a bűvárokat a mélybe és a sodrony kötelekkel együtt egy vízhatlan csövet engedtek le és a hajóról ezen a csövön keresztül pumpálták az oxigént a mélyben dolgozó bűvár részére. Föntről kapta az életadó levegőt, és ha valamikor ez a kapcsolat megszakadt, ha a valami szerencsétlenség folytán a bűvárcső elszakadt, akkor egy lehetőség volt: nagyon gyorsan felhúzni a bűvárt, mert különben bekövetkezett a halál.

Isten így adja az imádság drága ajándékát, mint egy csövet, amelyen keresztül az oxigén beárad a mi életünkbe. Az Isten életadó levegője, életadó ereje árad be az ember életébe.

Tehát az imádság az Istennel való állandó kapcsolat, a tőle kapott világosságnak, életnek a beáradási útja a mi életünkbe. És Isten biztat erre, bátorít bennünket az imádságra. Ő maga mondja az igéjében, hogy **"semmi felől ne aggódjatok, hanem imádságokban és könyörgésekben hálaadás-sal tárjátok fel minden alkalommal a ti kéréseteket az Isten előtt"**. Olyan ez, mint amikor a családból a fiú elkerül valahová vidékre, vidéki főiskolára vagy egyetemre, szülei bizonyára azzal bocsátják el, hogy "édes fiam, ha valami baj van, ha beteg leszel, valamire szükséged van, ha valami nehézség adódik az életedben ott a telefon, vedd fel és hívjál fel bennünket és mindent, amit meg tudunk tenni érted megteszünk.

Olyan jó, hogy az örökkévaló Isten ilyen drága lehetőséget ad nekünk, hogy: Hívjál fiam! Imádságon keresztül keress, szóljál, mondd el mind azt, amire szükséged van. **"Kérjétek és adatik néktek, keressetek és találtok, zörgessetek és megnyitják néktek."** Szüntelen imádkozzatok, mert az Isten egy drága lehetőséget adott a vele való állandó kapcsolatra.

"Hívj segítségül a nyomorúság idején és megszabadítlak téged és te magasztalsz engem." Isten ajándéka az imádságnak a lehetőség! Milyen balga ember az, aki nem él ezzel a lehetőséggel, aki kihagyja az életéből az imádságnak a drága ajándékát.

Testvéreim nagyon rossz érzés, iszonyú érzés egyedül lenni, egyedül maradni. Nem arra gondolok, hogy egy fél napra, vagy egy néhány napra egyedül marad az ember, hanem arra az érzésre gondolok, amit átélnek sokan férfiak és asszonyok, mikor életük párját, akivel eltöltöttek egy életet, elveszítik, eltemetik és ott maradnak egyedül. A gyerekek talán távol vannak, unokákat is egy évben csak egyszer-kétszer látja az ember. Nem az a nehéz az özvegyi sorsban, hogy kicsi a nyugdíj. Nem az a nehéz, hogy nem jut mindenre, hogy meg kell nézni, hogy mire adok ki, hogy a fűtést kicsire venni vagy csak egy szobát lehet fűteni, hogy kisebb villanykörtét kell becsavarni. Az a legnehezebb a magányban, az egyedüllétben, hogy egyedül maradt és nincs kivel megosztani a gondolatait, nincs akinek kitárja a szívét, akivel megosztja örömeit vagy a bánatát, nincs akinek az egészségét vagy a betegségét elmondja, hogy nincs kihez szólni.

Az imádság egy drága lehetőség, hogy ne maradjon senki egyedül. Hogy te se légy egyedül akkor se, ha eltemetted életed párját, hogy az örökkévaló Istennel olyan élő kapcsolatod legyen az imádságon keresztül, hogy vele meg tud oszteni az örömedet, a bánatodat, a sikereidet, a kudarcaidat, az egészségedért hálát tudj adni és a betegségedet elé tud tární. Isten ezért is adja az imádság drága lehetőségét, hogy ne maradj egyedül, hogy legyen kivel megoszad az életedet.

Hallottuk, hogy amerikában egy virágzó üzletág lett az egyedüllétből. Ilyen hirdetések jelennek meg a lapokban: "Hívjon! 5 dollárért egy órán keresztül meghallgatom.

Telefonszámom ..." És az ember tárcsázza a számot és a megbeszélte időpontban megjelenik egy férfi vagy egy nő - kívánság szerint -, aki leül az ember mellé és egy órán keresztül meghallgatja, amit az a másik mond. És ilyenkor felszakadnak a zsilipek és kiömlik a magányos emberekből mindaz ami fáj, amit heteken hónapokon keresztül senkivel nem tudtak megosztani és az a másik fél ott ül és 5 dollárért meghallgatja.

Milyen jó, olyan Urunk van, aki az ő szerelméből ingyen jön hozzánk és nemcsak közömbös idegen számunkra, nem üzlet számára az, hogy meghallgasson bennünket, hanem a szíve szeretetével jön, mint mikor az édesanya odafekteti az ölébe a gyermekének a fejét: "Mondd el fiam, hogy mi fáj, mondd mi bánt, mondd el a kudarokat, a sebeket amiket kaptál. Én vagyok az édesanyád, mindent elmondhatsz, mindent kitarhatsz előttem."

Milyen jó, hogy nekünk olyan Urunk van, aki nem kér öt dollárt azért, hogy meghallgasson hanem kész minden percben megnyitni a szívét, megnyitni a fülét a mi könnyörgésünkre, akinek ki lehet önteni mindent, amit hetekig, hónapokig magunkban tartunk. Bármikor lehet az Úrhoz fordulni.

Az imádság drága lehetőség! Hogy ne légy egyedül! Oda hajthatod a fejedet az Isten szívére és elmondhatod előtte mindazt ami fáj, ami bánt. Istenünknél nem kell előre bejelentkezni, mint abba a polgármesteri hivatalba, ahol két hónapra előre kell kihallgatási időt kérni, két hónapot kell várni, hogy bejusson az ember az ügyes bajos dolgával a polgármester elé. Isten azonnal bebocsát maga elé. Istennél nem kell előre bejelentkezni, bármikor megszólíthatod kérésed-del, azonnal mehatsz hozzá, azonnal fordulhatsz hozzá, azonnal maga elé, a színe elé bocsát és elmondhatod mindazt ami fáj, mindazt ami foglalkoztat téged.

De lehetőség szerint legyen rendszeresség az ima életünkben. Lehet egész nap imádkozni, bármikor hozzá fordulni. De legyen egy csendes félóra, amit arra szánsz és beépítesz az életed napi programjába, amikor Isten előtt elcsendesedsz, amikor, el tudsz vonulni, amikor kikapcsolod a TV-t vagy a rádiót, és **egyedül lehetsz vele a te belső szobádban** és ott kiöntöd Isten előtt a te szívedet.

Póbáld ki, kezd el most, kezd el még ma! Ne várj! Kezdd el a rendszeres könnyörgést és imádságot. Ne függjön a kedvedtől a hangulatodtól, az érzéseidről, mert Isten kész arra, hogy téged, akármilyen állapotban vagy hangulatban vagy, fogadjon és meghallgasson és megnyissa előtted a szívét.

Nehogy csak a bajban, csak a betegségben, hívjátok őt, amikor nagyon nagy baj van, mint a diák, amikor tudja, hogy felelni fog és nem készült: Jaj Istenem, csak most segíts! Ne úgy, mint a toronyból leeső harangozó, aki alól kicsúszott a létra és zuhant lefelé és felkiáltott: "Jaj

Istenem segíts!" és amikor zuhanás közben el tudta kapni a harang kötelet, megfogta és azt mondta: "Köszönöm, most már elmehetsz, tovább már le tudok magam is mászni, elboldogulok egyedül is."

Ne arra használjuk az Istennel való kapcsolatot, hogy amikor műtétre megyünk, akkor elkezdjük imádkozni. Szabad még akkor is, de szüntelenül, naponta legyen meg a kapcsolatot az élő Istennel. És rendszeresen fordulj hozzá az imádsággal.

Azt is megmondja Jézus, hogy hol: "Ne az utcák sarkain", ne az emberek előtt, ne az emberek kedvéért, ne az emberek tetszéséért imádkozz, hanem a te belső szobádba, mert a te mennyei Atyád titkon néz téged, nézi és hallja a te imádságodat.

Szíved legyen ott a te mennyei Atyádnál, legyen olyan az atya-gyermeki kapcsolat közötted és az örökkévaló Isten között, hogy **tapasztalaton alapuló bizalom alakuljon ki**, hogy bátran, teljes bizalommal bármikor szólhass neki.

Olyan megdöbbentő élmény volt számom-ra a háború alatt, amikor leszorultunk a légópincébe. Nagy házban laktam és azt sem tudtam az emberekről, hogy milyen vallásúak, Isten nevét soha, legfeljebb káromkodás formájában említették, és mikor lekerültünk a pincébe tele akasztották a pince falát szent-képekkel, meg keresztekkel és néztem, hogy itt mennyi vallásos ember van, hogy imádkoztak, hogy hányják magukra a keresztet, hogy sóhajtoztak. Aztán mikor elmúlt a bombázás és feljöttünk a pincéből minden visszazökkent az eredeti kerékvágásba. Eltűntek a feszületek, eltűntek a keresztek és eltűnt az emberek életéből az imádság, a bajjal együtt, a veszedelemmel együtt az Istennel való kapcsolat keresése is.

Hol imádkozzunk? Jézus úgy mondja, hogy "**menj be a te belső szobádba**", oda ahol csend van, ahová nem jut el a világnak a zaja. Úgyis eljut a saját szíveden keresztül elég sok minden a világból, de legalább ne szűrődjön be külső zaj. Ne az utcasarkon, ne az emberek előtt imádkozz csak, hogy lássák és dicsérjenek, ne ezért. Lehet mindenütt, bármikor, bárhol imádkozni.

Jézus **tanítványai** imádkoztak a viharzó tengeren, imádkozott **Jónás** a cethal gyomrában, a **lator** imádkozott a kereszten.

Lehet imádkozni az utazó embernek, amikor egy üres útszakaszon megy, ahol nincs szembe-forgalom, lehet ott is elcsendesedni és beszélgetni a Mennyei Atyával, de az igazi az, mikor bemegy a belső szobádba és ott titkon imádkozol.

Használjátok fel minden percet, amikor Vele lehettek. Ne kapcsoljátok fel a "je-je-jét" az autórádióban feltételenül, hanem csendesedjete el Isten előtt. A vele való közösséget, a vele való kapcsolatot keressétek és ápoljátok.

Hogyan imádkozzunk? Lehet ülve, állva, a beteg embernek lehet fekve. Lehet letérdelve imádkozni. Pál apostolról is olvassuk, hogy ott az efézusi tengerparton térdre esve imádkozott.

Szabad nekünk is egy-egy nehéz helyzetben **térdre borulni** Isten előtt a belső szobánk-ban és úgy könyörögni hozzá. Isten nem a testhelyzetet, hanem az Isten a szívednek a helyzetét és a szívednek az állapotát nézi.

Mit mondhatunk el az imádságunkban? Mindent, ami bennünk van. Jól értsétek meg, az Isten nem választékos, udvarias szavakat kér, hanem Isten azt várja, hogy úgy tárd fel előtte magadat, ahogy vagy, azt add ami benned van, azt tárd elé ami foglalkoztat. Osszad meg vele a félelmeidet, a fájdalmaidat, mind azt, ami benned van, örömedet, a hálaadásodat, a tanácsstalan-ságodat, a bukásaidat, a szégyenedet, a bűneidet. Feltárhatsz előtte a bensődet, azt, amiről azt mondja az Ige: **"csupa kelevény és dagadás, amit ki sem nyomtak, be sem kötözték, olajjal sem lágyítottak"**. Magadat vidd Isten elé, úgy ahogy vagy. Ne mentegetőzz! Hiszen azt mondja Jézus az imádságról, hogy a te Atyád, aki titkon néz, nem csak a te imádságodat nézi, mert ő érti a szót mielőtt ajkadon megszületik, ő érzi a szíved rezdülését, az agytekevénnyed mozdulását, tudja mi van benned, tudja a vágyaidat, az ösztöneidet. Tárd ki előtte és mondd el neki. Ne félj, úgy is ismert téged! Ha nem keresed őt és nem mondd meg neki, ő akkor is tudja és látja, csak akkor nincsen rá bűnbocsánat, de hogyha feltárod azt, ami vagy és aki vagy, akkor lehajol és bűnbocsánatával újjáteremti a te belső világodat.

"Mielőtt az ajkamon van a szó te már egészen érted azt Uram" - mondja a zsoltáros. Nemcsak a szót tudja, hanem azt is, ami az ajkaidon készül kibuggyanni.

Tárd fel előtte az életedet, ne félj, mert akkor is ismer téged, ha nem keresed őt, sírd el előtte a életedet, sírd el előtte, hogy nem tudsz az lenni, aki szeretnél. Mutasd meg neki magad, ahogy magadat egészen megmutatod az orvosi rendelőben vagy a műtőasztalon, a gennyes sebeidet, daganatodat feltárod azért, hogy segítsenek rajta és megszabadítsanak tőle. Testvérem azt mondd el az Istennek, ami benned van.

Amikor imádkozol ne betanult szöveget mondjál! Szép dolog, jó dolog, drága dolog, hogy Isten adott imádságot, a Miatyánkot tanította az Úr Jézus Krisztus. Ez olyan, mint a gyermeknek a járóka, hogy beleteszik a járókába, hogy megtanuljon járni, de amikor megtanult, akkor elveszik a járókát. Baj az, ha egy tíz éves gyereknek még járókában kell menni. Jó dolog, ha valaki - amikor kezdi a lelki életét -, esetleg egy megtanult esti vagy

reggeli imádságot, Miatyánkot mondd el, ahogy a gyermekeinknek is megtaníttuk azokat, és nagyon helyes, hogy megtaníttuk.

A szülők és a nagyszülők hogy örülnek, amikor a Pistike selypítve megtanul egy versikét és elmondja a szülőknek, meg a nagyszülőknek öröme, de nagy baj van, ha a Pistike tíz évesen is csak azt a versikét mondja. Jó dolog, hogy vannak imádságaink, esti és reggeli imádság, amit megtanulhatunk, de ne akarjuk az érett keresztyénségünkben is csak ezeket a megtanult imádságokat, szövegeket elmondani, hanem a magunk szavaival forduljunk az örökkévaló Istenhez.

Hogyan?

Őszintén! Légy a te imádságodban őszinte. Őszintén beszélj az Istennel. Isten nem szép szavakat vár, Ő nem a nagyszerű stílusú püspökök által megírt imádságot várja, hanem Ő azt várja, hogy azt mondd, ami benned van, azt mutasd meg, aki vagy. Abban kérde az ő kegyelmét, ami marja, égeti a te szívedet.

Őszinte légy az Istenhez. Ne akard magadat többnek mutatni, ne úgy imádkozz, mint az a farizeus a templomban, hogy emberekkel hasonlította össze magát: **"Isten! Hálát adok néked, hogy nem vagyok olyan mint az a vámszedő"** a sarokban, mert dézsamát adok, tizedet adok, betartom a börtöt, mindent megteszek, hanem olyan legyen az imádságod, mint azé a vámszedőé, aki a szemét sem merete felemelni, hanem csak azt mondta, **"Isten, légy irgalmas nekem bűnösnek!"** És ezért az imádságáért - azt mondja Jézus - ez a vámszedő megigazulva ment haza a maga házába.

Ne mutasd magad többnek, az Isten úgy is ismer. Az emberek előtt mutathatod magad másnak, többnek, az emberek nem látnak esetleg beléd, bár nagyon sokszor belénk látnak, Istennek azt mutasd, ami valójában vagy.

Ha az Istent megszólítod, ne mondjál többet, csak azt mondd, aki vagy ami Ő a te számadra. Testvérem ne mondd azt, hogy drága jó mennyei Atyám, amíg nem lett néked az Isten drága jó mennyei Édesatyád. Addig mondd azt, hogy teremtő Isten, akiről hallottam, akit sejtek, de akiben még nem tudok igazán hinni. Hozzád jövök, hozzád kiáltok.

Ne mondd azt, hogy drága megváltó Jézusom, amíg nem megváltód a Jézus Krisztus!

Addig mondd azt, hogy názáreti Jézus, akiről hallottam, akiről olvastam, ha vagy, ha az Isten fia vagy, akkor könyörülj meg az én életemen. Ne mondj többet, mint ami benned van. Ha nem tudsz hinni, akkor ne mondd azt, hogy hiszek benned. Akkor mondd meg, hogy **Uram nekem nincs hitem**, tőlem elvették a hitemet, tőlem ellopták a hitemet, én eladtam a hitemet, én nem tudok benned hinni, de ha te vagy, akkor könyörülj rajtam, akkor te tudsz hitet adni,

tudsz hitet ébreszteni a szívemben. Szánj meg engem és ébressz hitet. Ne mondj többet, mint ahol tartassz. Ne mondj többet, mint amilyen állapotban vagy. De azt mondjad, azt kiáltsd. Azt sikítsd neki, mert ő meghallja a te könyörgésedet. Az ő jelenléte tudatában imádkozzál hozzá, mert Isten az imádság által megközelíthető. Messzeségben lakik, tisztaságban lakik, szentségben lakik, de azt mondta, hogy közeledjetelem hozzám és én közeledni fogok hozzád. Mi bukunk felé egy fél métert és az Isten fényévnyi távolságokat átszelve rohan felénk és rohan hozzánk, nem egy félmétert tesz meg mi felénk, hanem fényévnyi távolságokat hidal át, amikor először megszületik az imádság a mi szívünkben. Közeledjetelem az Istenhez és közeledni fog hozzád!

Ha őszintén szólsz, ne mondd azt, hogy szeretlek Uram, ha nem szeretted Őt, ne mondd azt, hogy forró buzgósággal jövök hozzád. Mondd azt, hogy hideg a szívem Uram. Összetört már az életem, nincs nekem reménységem, még vágyakozni sem tudok utánad, de hogyha vagy könyörülj meg rajtam! Hallgasd meg az én sikításomat, az én nyüsztésemet! Nem szép szavakat vár, azt várja, hogy a szívedből nyüsztés hozzám, és odafigyel és odafordul és közeledik hozzád és elvégzi benned a maga munkáját.

Vedd fel a telefont, veled szeretnék beszélni, előtted szeretném kiönteni az én szívemet. Ne mondd azt, hogy megtelt szíved megyek hozzád, mondd azt, hogy hideg a szívem Istenem, nem kívánlak téged, nem vágyakozom utánad, de jövök mégis úgy, ahogy vagyok, hideg szívvel, közömbösen, elbukva, vétkezve, elesve, megsötétedve, de hozzád jövök, úgy ahogy vagyok. Könyörülj meg rajtam, halld meg lásd meg az én életemet. Őszintén, mindig azt, ami benned van, mert akkor tud lehajolni, felemelni, könyörülni rajtad. Az ő jelenléte tudatában mondd. Egy lehetőséged van, hogy megközelítsd az Istent: az imádság Ezt a lehetőséget ő adta ő ajándékozta néked, hogy ezzel a lehetőséggel élj.

Nekünk nem a feltámadásban kell először hinni, nem hittételeinket kell kívülről fűjni. Az a legnagyobb csoda, hogy itt vagyok én a por ember, a senki, a semmi, a fereg és én úgy szólíthatom meg az örökkévaló Istent, ennek a világnak a teremtőjét, hogy Ő figyel rám. Várja az imádságomat. Milliárd ember él a világon, a világűrben iszonyatos erők feszülnek, megy a maga útján ez a teremtett világ, és az Isten azt igéri, hogy ha egy ember valahol őszintén kitarja szívét, akkor számára legfontosabb az az imádkozó ember, az az elesett ember, az a könnyeit hullató, térdén álló, meggörnyedt ember, ő a legfontosabb. Az a csoda, hogy az örökkévaló Isten odafigyel rád, amikor imádkozol hozzá. Ez a csoda testvéreim!

Hát nekünk ilyen Istenünk van! Lehet-e kihagyni ezt a lehetőséget? Lehet elmenni közömbös szívvel? Isten azt mondja: "Közeledjetelem énhozzám és én közeledni fogok hozzád". Mi bukducsolunk, előre esünk, előre a sárba egy fél métert és az Isten fényévnyi távolságokat

rohan felénk. **"KözeledjeteK és én közeledni fogok"- mondja Isten,** én az ember bukok felé egy fél métert, de Ő nem egy félmétert rohan hozzám, hogy meghallgassa az imádságomat. Úgy mondd el neki, ahogy vagy. "Hideg szívem, nincs benne vágy Uram feléd, tört életem hogyan vigyem Uram eléd?"

Nyüszíts, mint a kutya az ajtó előtt, hogy nyisd meg Uram, fogadj be engem! Drágább számára a te nyüszítésed, mintha csodálatos, megtanult imádságokat mondanál el. Úgy, mint mikor elesik a gyerek és megüti magát és sebes lesz. Nem tud az az anyjának mit mondani csak sír, csak sikít, csak oda fúrja a fejét az anyja ölébe, mert úgy is látja őt az édesanyja, hogy milyen állapotban van. Hát menjünk így a mi mennyei Atyánk felé, ahogy vagyunk.

Hogyan imádkozzunk?

Mindig azt mondd ami benned van. Ne legyetek böbeszédűek! Az új fordítás azt mondja, ne legyetek szó szaporítóak! Nem kell az imádságban szaporítani a szavakat. Azt kell mondani a mi benned van.

Nézzétek meg a Szentírás legnagyobb imádságai néhány szóból állanak. Alig néhány szó, de mi született meg ennek a néhány szónak nyomán? A vámszedő imája ott a templom sarkában: **Isten, légy irgalmas nékem bűnösnek!** Néhány szó, és megigazulva meg haza a maga házába. Vagy ott van Tamás. Megjelenik Jézus és leborul leborul Jézus előtt és csak annyit mond, hogy **"én Uram és én Istenem"** és Jézus azt mondja neki: Boldog vagy Tamás, hogy láttál és hittél, boldogok, **akik nem látnak és hisznek!** És Tamás élete egy új irányt vesz. Elmegy, hogy a Jézus nevéért az életét is odaadja. Csak néhány szó volt: Én Uram és én Istenem!

Vagy vegyük a világ egyik legcsodálatosabb imádságát. Egy ember, aki talán soha nem imádkozott, aki a gyerekkorától az egyik gonoszságtól a másik gonoszságba ment bele, és a végén az ő bűnének méltó büntetéséért oda van feszítve a keresztre Jézus mellé. Az utolsó, elhaló gondolataival - már talán minden ködös előtte, már talán eltűnik a csőcselék, a gúnyolódó főpapok -, az ereje utolsó megfeszítésével kipréseli magából azt a néhány szót, hogy **"Uram emlékezzél meg rólam, amikor eljössz a te országodban!"** És Jézus azt mondja neki: Még ma velem leszel a paradicsomban. Nem majd egyszer a világ végén, nem majd egyszer a nagy ítéletkor kegyelmesen gondolkodok rád, hanem azt feleli Jézus: Ma velem leszel a paradicsomban! Nem tudott ez az ember térdreborulni Jézus előtt, nem tudta a kezeit összekulcsolni, mert oda volt szegezve, csak ennyit tud mondani: Uram emlékezzél meg rólam! Te is csak annyit mondj amennyit tudsz, de az amit mondasz, abban az életed legyen benne, a szíved legyen benne. Te légy benne abban a néhány szóban és könyörgésben.

Ne csak szájjal! Jaj testvéreim ne csak szájjal imádkozzunk!, Jaj annak, aki azt mondja csak: Uram, Uram! De a szíve távol van tőle. Jaj annak, aki csak szájjal közelít hozzá. De ne tartson vissza az imádságtól még azt se, hogy vannak akik szájjukkal közelítenek hozzá.

Ugye a kisfiúkat és a kislányukat kora ifjúságuktól kezdve arra tanítjuk, hogy "Fiacskám, ha valakivel beszélsz nézz annak a szemébe"! Hadd mondjam, amikor imádkozol, nézz mi kegyelmes Urunknak a szemébe. Oda figyelj rá, csak Őt lásd! Felejts el mindent, csak Ő van és te vagy, és úgy tárd fel előtte a szíved, hazugság nélkül, szépítés, kozmetikázás nélkül. Azt add és azt vidd, aki vagy ha nem tudsz hálát adni, akkor mondd azt, hogy "hideg a szívem, nem tudom megköszönni a Te jóságodat".

Ha nincs benned bűnbánat, akkor ne kezdj bűnbánó imádságot, akkor mondd meg, hogy Uram nem tudom én megsíratni a bűneimet. Nem fájnak még a bűneim, még élvezem a bűnt, de könyörülj meg rajtam. Azt mondd, ami benned van, azt mondd, amit élsz és átélsz. Ne magadban bízzál, hanem az ő irgalmasságában.

Nem önmagunkért mehetünk hozzá, nem a mi érdemünkért, csak egy dologért, az Ő Fiaért, a **Jézus Krisztusért**. Csak egyedül Jézusért, csak egyedül Jézussal mehetünk hozzá és tárhatjuk fel a mi imádságunkat.

Nehogy azt hidd, hogyha imádkozol akkor vele teszel jót. Ne botránkozz meg, ha azt mondom, hogy az Istennek nincs szüksége a mi imádságunkra. Ő Isten marad az én és a te imádságod nélkül is, de én meg te nem vagy ember, ha nem tanulsz meg a te mennyei Atyáddal beszélgetni. Nekünk van szükségünk az imádságra. Mint a bűvárnak a sötét tenger mélyén az oxigénre, ami azon a csövön leárad hozzá az ő bűvár ruhájába. Magaddal teszel jót, ha feltársz előtte mindent, mint mikor felfekszel a műtőasztalra, akkor viszed a gennyes sebeidet, a halálos daganatot, és hagyod, hogy feltárják, amit ki kell vágni az életedből. Akkor ne Shakespeare drámából idézz az orvosnak, akkor ne bölcsekedj, hanem mondd azt, hogy könyörüljön rajtam. És az Istennek se szép szavakat mondj, ne teológiát mondj, ne igazságokat mondj, hanem azt mondd, ami benned van.

Másoknak megbocsátva lehet könyörögni. Nem lehet úgy imádkozni, hogy a szívemben hordozom a másikkal szemben a sérelmeimet. Hordozom magamban, hogy nem tudok megbocsátani annak a másiknak. Csak úgy lehet odamenni ő elé: Itt vagyok Uram, ha én a te **bocsánatodból akarok élni**, hogyan őrizhetném a szívemben a másikkal szembeni keserűségemet.

A Szentlélek által lehet könyörögni! Nem a magunk bölcsességére hagyatkozva, hanem a Szentlélek által, aki az igazságnak, az őszinteségnek a Lelke.

Azzal kezdtem, hogy nem kell rádióteleszkópokat építenünk, hogy valahogy ahhoz a távoli Istenhez eljusson a mi könyör-gésünk, mert az Isten biztat az imádságra. Isten azt mondja közeledjtek hozzám és közeledni fogok hozzátok!

És amikor feltör az imádság, akkor te leszel a legfontosbb és a legdrágább a számára, hogy meghallgasson téged. Könyörüljön rajtunk az Isten, hogy megújuljon a mi imádkozó életünk. Hogy elkezdjünk egyszer igazán a Szentlélek által imádkozni. Hadd maradjon meg minden szó, amit Jézus tanított az Igéjén keresztül. Ámen.

Örökkévaló Isten! Irgalmas Édesatyánk! Nem tudunk mi a magunkerejéből felemelkedni hozzád. De te le tudsz szállni! Nem tudunk mi nagy távolságot megtenni feléd, csak bizonytalan, tántorgó lépéssel tudunk bukdácsolni. Áldunk azért, hogy te akkor is közel jössz. Hogy te fényévnyi távolságokat átlépve rohansz hozzánk, hogy odavonhassad a fejünket a te kebledre azért, hogy kiönthessük előtted a mi szívünket. Köszön-jük, hogy adtad az imádság drága lehetőségét. Bocsásd meg, amikor kihagytuk, amikor nem éltünk vele. Bocsássad meg a képmutató imádságainkat. A hazug imádságainkat. Bocsássad meg, amikor jobbnak mutattuk magunknak, mikor többet mondtunk rólad, mint ami vagy a mi számunkra. Bocsáss meg mindent. Hadd könyörögjünk hozzád, hogy te, aki ismersz minket, teljes valónkat, szánj meg. Nem tudunk szépen szólni, csak onnan belülről tudunk sikítani hozzád. Te tudod, hogy mire van szükségünk. Te tudod, hogy Rád van szükségünk, hogy Atyánkká légy a Jézus Krisztusban. Te tudod, hogy valójában egy dologra van szükségünk, a Jézus Krisztus véérért bűneink bocsánatára. Add meg ezt nekünk. Áldunk azért, hogy te felelsz az imádságainkra, felelsz a te Igéből. Te kézbe veszed az életünket, ha odaadjuk, te kész vagy vezetni, ha hagyjuk magunkat vezetni. Te kész vagy Uram az üdvösségre bevinni bennünket, ha mi engedelmesen követünk téged. Kérünk taníts minket imádkozni. Hadd könyörgünk a te Igédért, ahol az igazán hirdettetik ebben az országban. Áldd meg azokat, akik Kárpátalján sok gyülekezetben hirdetik ugyanazt a szót a te Lelked által, az életnek a beszédét. Könyörülj meg egyházadon, a benne lévő irányzatokon. Könyörülj Uram! Te győzedelmesked az emberi szíveken. Könyörgünk a mi magyar népünkért. Könyörgünk azokért, akik döntéseket hoznak erre a népre, hogy ne a betegség, ne az éhség, ne a nyomorúság, ne a pusztulás és halál döntéseit hozzák meg, hanem az élet döntéseit a mi számunkra. Könyörülj a mi magyar népünkön, magyar református egyházadon, és könyörülj szerte szét a világon a hívő népeden, hogy szüntelen odaálljon eléd a világot való közbenjáró imádságával. Krisztusért kérünk! hallgass meg bennünket. Ámen.